

מ"ת 36469/03/15 - מדינת ישראל נגד יחיא גאבר

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 36469-03-15 מדינת ישראל נ' גאבר(עציר)
תיק חיצוני: 9985015

בפני	כב' השופט אביטל חן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	יחיא גאבר (עציר)

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין (שתי עבירות), ניסיון גניבת רכב והכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו.

על פי עובדות אישום מס' 1, בלילה שבין 4.3.15 ל-5.3.15 בשכונת א-טור בירושלים ניסה הנאשם לגנוב רכב. הנאשם פתח את דלת הנהג, פתח את מכסה המנוע של הרכב, שבר את מתג ההתנעה, עקר ממקומו את חובק ההגה, פרס את חוטי החשמל המניעים את הרכב וההזיז את הרכב, מרחק כ-100 מטרים מהמקום בו חנה. משלא הצליח לגנוב את הרכב נמלט מן המקום.

באותן הנסיבות שהה הנאשם, שהינו תושב האיזור, בישראל, מבלי שהיה בידו אישור שהייה או כניסה כדין.

על פי עובדות אישום מס' 2, בלילה ה-7/3/15 בשעה 02.00 שהה הנאשם בשכונת א-טור בירושלים, מבלי שיש בידו אישור כניסה או שהייה כדין. באותן הנסיבות, הבחין בו כוח שיטור והורה לו לעצור. הנאשם לא שעה להוראות השוטרים, נמלט מידיהם ונתפס כשהוא מתחבא מתחת למשאית במקום.

קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר

המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, למעט ביחס לעבירה של הכשלת שוטר וקיומה של עילת מעצר.

עיינתי בחומר הראיות. בהודעתו במשטרה מיום 7/3/15 מסר המשיב:

עמוד 1

"...אני וחבר שלי ראשיד רביע...נכנסנו מליד מחזום זעיים בשביל לחפש עבודה ואנחנו הולכים באה רכב של משטרה ובאו אלינו ואנחנו ברחנו כי פחדנו בגלל שנכנסנו בלי אישור..."

בהמשך לשאלת החוקר, מדוע התחבאו מתחת למשאית, מסר:

"פחדנו מהם שיתפסאו אותנו וברחנו ובגלל זה התחבאנו".

(הטעויות במקור א.ח.)

מן המקובץ עולה כי המשיב נמלט מן השוטרים והסתתר כאשר נדרש לעצור.

ניתן לקבוע איפוא, כי קיימות ראיות לכאורה בכל העבירות לרבות בעבירה של הכשלת שוטר במילוי תפקידו.

ב"כ המשיב אינו חולק על קיומה של עילת מעצר, אך טוען כי עניינו נופל לגדר המקרים בהם ניתן להורות על שחרורו בתנאים, בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה.

מנגד, טוענת המבקשת כי כניסת המשיב פעמיים לישראל, כאשר בפעם הראשונה נכנס לצורך ביצוע עבירה של ניסיון גניבת רכב, מלמדת על מסוכנות גבוהה ומעצימה את עילת המעצר, וכן כי שחרורו של המשיב לרבות קביעת הפקדה כספית, יביא למעשה לקניית שיחרורו בכסף מן התיק כולו, שכן לרשויות החוק לא תהא דרך להביאו לישראל לצורך העמדתו לדין.

דין

המשיב עבר לכאורה עבירת רכוש לא קלה, שתי עבירות כניסה לישראל, ובסופו של יום אף נמלט משוטרים שהורו לו לעצור.

בהעדר חילוקי דיעות ממשים בשאלת הראיות, עלינו לבחון האם יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

בהליך המתקיים בעניינו של אזרח או תושב ישראלי, שומה על בית המשפט לבדוק בשלב הנוכחי אם קימת חלופה היכולה לאיין את מסוכנותו של אותו משיב.

בעניינו ובהעדר חלופה אשר תיסקון, מבקש ב"כ המשיב לאפשר שיחרורו של המשיב, לביתו שבאיזור, תוך קביעת תנאי שיחרור מתאימים בעניינו.

האם המסוכנות העולה לכאורה מן המשיב, והחשש לפיו אם ישוחרר לביתו לא ישוב לישראל כדי לעמוד לדין,

מחייבים את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, או מאפשרים את שיחרורו ובאילו תנאים?

המשיב הינו תושב האזור וקיים חשש מובנה להימלטותו מן הדין, באופן בו לא יתייצב לדיונים ולא ניתן יהא לאתרו ולהביאו למשפט בישראל.

עם זאת, הלכה היא כי שיקול זה של הימלטות מאימת הדין, אינו חזות הכל, ואין בו לבדו להכריע את הכף ולהורות על מעצרו של חשוד רק מטעם זה עד תום ההליכים בעניינו.

בעניין זה קבע בית המשפט העליון בבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 17/10/13) כדלקמן:

"עצם היותו של נאשם תושב האזור אינה מונעת את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר, וזאת כאשר ניתן להבטיח את התייצבותו בהפקדת כספים ובביטחונות משמעותיים אחרים... עצם העובדה שנאשם הוא תושב האזור אינה מצדיקה בפני עצמה את מעצרו עד תום ההליכים מקום שבאותן נסיבות היה תושב ישראלי משתחרר לחלופת מעצר".

באותה החלטה נקבעו השיקולים העיקריים אותם ראוי שישקול בית המשפט שעה שהוא בא להכריע בשאלה, האם לשחרר לחלופת מעצר נאשם שמעצרו מתבקש עד לתום ההליכים בגין עבירה של כניסה לא חוקית לישראל.

בהתאם לאמור באותה החלטה, השיקול העיקרי מתייחס לשאלה, האם נלוו לעבירת הכניסה שלא כדין עבירות נוספות, ואם כן, מהי חומרתן, שכן **"מקום שקיימות עבירות נוספות, שאלת ההתחמקות מן הדין אינה עומדת לבדה ולרוב יש לבחון גם את מסוכנותו של הנאשם, אם יפר את תנאי השחרור שעל קיומם אין למערכת האכיפה בישראל דרך לפקח באיזור"** (שם, עמ' 10, סעיף 11).

רלבנטיות נוספת, נודעת לשאלה, האם העבירות הנלוות נועדו לאפשר את המשך השהייה הלא חוקית בארץ או שמדובר בעבירות עצמאיות, שבוצעו במהלך השהות ואולי לשמן נועדה השהייה בארץ, שאז מדובר ברמת חומרה גבוהה יותר.

שיקול נוסף, בעל משקל מרכזי, נוגע לקיומו של עבר פלילי של הנאשם:

"לא הרי מי שזו לו כניסתו הבלתי חוקית הראשונה לישראל כמי ששב ונכנס לישראל ללא האישורים וההיתרים הנדרשים פעם אחר פעם" (שם, עמ' 11, סעיף 12) "ככלל, ביצוע עבירות חוזרות ונשנות של שהיה בלתי-חוקית מקשה על מתן אמון בנאשם" (בש"פ 10445/05 פלוני נגד מדינת ישראל)

בנוסף, יש להבחין בין מי שנושא עבר פלילי למי שעברו הפלילי נקי, וקיימת משמעות לסוג העבר הפלילי, קרי האם מדובר רק בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל או בעבר פלילי עשיר יותר.

לענין זה נפסק בפרשת קונדוס שאזכרה לעיל:

"כאשר מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי מכביד - ובכלל זה כאשר אין מדובר במי שלחובתו הרשעות רבות קודמות בעבירות של שהיה בישראל שלא כדין, וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהיה בלתי-חוקית בישראל, אני סבורה כי ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור, ולהבטיח את ההתייצבות לדין בהפקדה כספית ובערובות כספיות משמעותיות"

...

"ככל שמדובר במי שביצע עבירות חמורות לצד הכניסה לישראל; ככל שמדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד; וככל שמדובר במי ששחרר בעבר בערובה, לא התייצב למשפטו ובהמשך נעצר שוב בגין שהיה בלתי חוקית בישראל, בין אם לצד עבירות נוספות, בים אם כעבירה עצמאית - יקשה להורות על שחרורו לחלופת מעצר באזור."

נוסף לשיקולים אלו, נקבע בהחלטה האמורה כי ייתכן שנסיונות חיצוניות, דוגמת מצב בטחוני, ישפיעו על שיקול הדעת המופעל בהחלטה האם לשחרר לחלופת מעצר.

נפנה לבחון את המקרה שבפנינו, תוך התייחסות לאמות המידה שנקבעו בפרשת קונדוס הנ"ל:

למשיב מיוחסות שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ניסיון גניבת רכב ועבירה של הכשלת שוטר במילוי תפקידו. עבירת הניסיון גניבת רכב הינה עבירה שלשם ביצועה שהה המשיב בישראל בפעם הראשונה, בעוד לגבי העבירה של הכשלת שוטר הינה עבירה נלווית לעבירה העיקרית של הכניסה לישראל בפעם השניה.

עוד אצין כי גם הנסיבות בהן נתפס המשיב אינן מעידות על כניסה לישראל לצורך חיפוש עבודה. המשיב נתפס משוטט בשעת לילה מאוחרת, יומיים בלבד לאחר הנסיון הכושל לגנוב רכב.

המשיב, בן 23.5 שנים, נשוי ואב לתינוק, בעל עבר פלילי בעבירה של תקיפת חייל, אך מיום 27/12/14, בגינה ריצה עונש מאסר בן 50 יום, ועבירות ישנות יותר משנת 2008 (שתי עבירות של החזקת סכין, ושתי עבירות מסוג נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה).

נתתי דעתי לכך שהמשיב שיתף פעולה עם גורמי החקירה .

לאחר שבחנתי את עניינו של המבקש ולאור השיקולים שהותוו בפסיקה, אין אני סבור כי ניתן לשחרר את המשיב, אשר נכנס לישראל לצורך ביצוע עבירות רכוש, גרם לכאורה לנזק רב לרכב אותו ניסה לגנוב, ובעזות מצח שב יומיים לאחר מכן לשוטט בנסיבות מחשידות באישון ליל, שוב תוך הפרת הוראות חוק הכניסה לישראל.

למשיב עבר פלילי משמעותי ביחס לגילו וסבור אני כי מסוכנותו, כמו גם חשש ההימלטות המובנה אינם מאפשרים שיחרורו בהפקדה כספית וכנגד ערבויות..

בנסיבות העניין, מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, בנוכחות הצדדים.